

Samliv

Trenger ny samtale

Kjære Eva og Henrik

Jeg og min kone har hatt ekteskapsproblemer i lengre tid og har også hatt samtaler med fagfolk (inklusiv familierådgivningskontoret) i denne forbindelse. Fremdeles stirr vi med våre problemer så som samspill, gjensidig omtanke og forståelse, for å si det generelt. Jeg blir ganske ute av meg og mildt sagt fortvilet, siden det ikke er fremdrift i å ha noe vesentlig samliv (når vi diskuterer, ender det uansett opp i krangle, og dermed blir det vel heller ikke grunnlag for fremdrift i gjensidighet).

Jeg er av den oppfatning at det er behov igjen for samtale med fa-

en ekteskapsrådgiver og skape vilje og ønske til samtale om problemene. Det bør være en rådgiver som min ektefelle kan ha tillit til. Men dette gjelder også meg. Dette problemet sliter, samtidig som vi er foreldre til mindreårige barn og er oss dette ansvaret bevisst.

Har dere noen råd eller anbefalinger om hvordan saken kan håndteres, når min ektefelle ikke vil være med på å kontakte fagfolk for livskrisesituasjon, og den andre part vil?

O.K.

Kjære O.K.

Brevet gir oss et sterkt inntrykk av din fortvilelse og ditt ønske om bedring av forholdet. Det er interessant at du som mann har slik nytte av og tro på samtaler. Oftest er det kvinnene som fortviler og klager over menn som ikke vil snakke.

At kona din ikke vil være med til nye samtaler, får oss til å undres på om hun føler hun kommer til kort når dere snakker sammen, eller at hun opplevde at hun ikke ble forstått da dere gikk til terapi. Men det kan jo også finne sin forklaring i at hun ikke er så misfornøyd med parforholdet som du er, eller kanskje hun er redd for at nye samtaler skal gjøre vondt verre.

Du sier at deres diskusjoner ender med krangle. Hvorfor er det slik? Hva hører dere hos hverandre, hvorfor må dere forsøre dere? Budskap som kan være uttrykk for fortvilelse, kan oppfattes som bebreidelse, særlig når det stilles som spørsmål til den andre.

milieterapeut/psykolog/psykiater for å få hjelp til å løse opp negative forhold, så vi kan fungere iallfall noe bedre sammen enn det vi har gjort de siste år.

Min ektefelle har ikke lyst på det, da hun mener at det ikke vil føre frem til noe. «Vi har jo vært gjennom det før, uten at det hjalp». Hun er mest interessert i å la det «skure og gå», eller ikke tør av en eller annen grunn. Men nå føler jeg et sterkt behov for å få en grunnmur å bygge på for å komme videre i vår livssituasjon.

Derved står vi fast, i og med at problemet er hvordan jeg skal få overtalt henne til å være med til

Krangleningen gir oss tanker om en fastlåst konflikt, og hvor det handler om å få /ha rett og om anklagelse og bebreidelse. At diskusjonene ender med krangle, kan være uttrykk for slik underlegenhets-følelse. Å gå med på ditt løsningsforslag, parsamtaler, kan oppleves som å gi deg rett. Det er ikke enkelt dersom hun føler seg underlegen i forhold til deg, og det gir ikke særlig grobunn for utvikling av gjensidighet. Om vi skulle oppfordre til nye parsamtaler via deg, tror vi det bare kan gjøre vondt verre. Men om det kunne skapes en situasjon preget av såpass trygghet at hun også fikk sagt det hun ønsket annerledes, det hun var redd for, ja da var dere på gang.

Et lite forslag har vi til deg i forhold til kona. Om du ikke har fremmet ditt ønske om julegave fra henne, så kunne den nye boka «Den store kjærligheten», være et tips. Hva så med deg -enn om du oppsøkte en terapeut som behersker å arbeide med et parforhold selv om ikke begge er til stede i samtalerommet. Det kunne gi deg ny forståelse, kanskje kunne det føre til endringer hos deg både i adferd og holdning, og hvem vet det er ikke utenkelig at kona ville merke det og at det ville medføre endring hos henne.

De spørsmål og problemstilinger som er tatt opp i dette brevet, vet vi mange kjenner seg i gjen i og har gjort sine erfaringer. Eller om noen tok pennen fatt i juhelhøga og delte noe av det med oss andre?

Hilsen Eva og Henrik

Eva Handest.
Psykolog
på poliklinikken
på Rogaland
psykiatriske
sjukehus
og driver
i tillegg
privat
praksis.
Utdannet
psykolog,
sexolog og
sykepleier.

Henrik
Bjørshol.
Klinisk
sosionom
på
Psykiatrisk
poliklinikk
Sandnes.
Utdannet
sosionom
og familie-
terapeut.

Skriv til Eva og Henrik

Skriv til Eva og Henrik om samliv. Still spørsmål om forholdet mellom enslige, mellom partnere, mellom foreldre og barn, mellom svigerforeldre og svigerbarn, ja om mange former for samliv.

Vi vil også gjerne ha kommentarer fra leserne til det som har stått i denne spalten. Alle innlegg trykkes anonymt.

Postadresse:
Samliv, Heljå,
Stavanger Aftenblad,
postboks 229,
4001 Stavanger.
Telefaks:
51 50 19 42
E-post:
ludvig.lorentzen
@stavanger-aftenblad.no